Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26594
Copyright: Admont, Benediktinerstift

assumpsisti. Postquam ergo infinitatis diuini
tatis tue miracula demonstrasti instante tem
pore nre redemptionis a patre pfinito te d̄m
immutabile et ĩcommutabile in man̄ peccator
a filio pditionis tradi pmisisti. O iesu bone q̄d
cōmune nobiscū habueris. quid de uirgine ma
tre nri causa assumpseris tuo declarabas. q̄n
do eadem fragilitas nature humane te siu et
omniū creaturar fodere in tantū pturbauit. 7
tedio affligit ut dicēs. Tristis ē anima mea
usq; ad mortē. Tu ergo insatiabile gaudium
angl'or circumscriptū lumē beator pnobis
mirabilit dolens grauissimo mortis timore ar
tat̄ animo uoce et habitu contristaris. et q̄
homo pcussus adeo factus sine adiutorio in
effabilit ipo tempe conturbaris. O necessaria
et omnio salutaris nobis tristicia eterni gaudij
fetēs indicia. pquam habitatorib exilij qui erat
doloris filij celestis uite exorta est letitia. hac
g̃ grauē tristitiam ate omniū bonor auctore
nre redemptionis gtia suauit habitam. oculis
misericordie tue ꝓponēs. aufer a me omne im
pedimentū noxie uane mundane istitie